

قصه کوهستان دلاور تنگستان

کوهستان بیرمی بوشهر، قله پازنان

همانند سایر قسمت های رشته کوه زاگرس، در امتداد شمال غربی به جنوب شرقی و در فاصله تقریبی 80 کیلومتری جنوب شرق شهرستان بوشهر، کوهستانی بطول تقریبی 40 کیلومتر به نام بیرمی (خورموج و بیرامی هم گفته میشود) قرار دارد که قله پازنان با ارتفاع 1956 متر (اندازه با GPS خودم) از سطح دریا نه تنها بلند ترین نقطه این کوهستان، بلکه بلند ترین قله استان بوشهر نیز میباشد. شاید از این جهت به این قله پازنان گفته میشود که گونه ای بز کوهی نرمعروف به پازن در آن زندگی میکند. به لحاظ موقعیت جغرافیایی و اقلیمی، این قله آنچنان که باید مورد توجه کوهنوردان خارج از استان نبوده. اما از مدتی قبل که صحبت طرحهایی با نام سیمرخ و ققنوس و یا 31 قله بلند 31 استانکشور مطرح شد، کوهنوردان علاقه مند، صعود این قله را نیز در دستور کار خود قرار دادند. گرمای زیاد منطقه و نبود آب در بخش عمده مسیر صعود و نیز مسافت 11 کیلومتری تا قله، سبب شده تا بازه زمانی صعود این قله عمدتاً از اواخر پائیز تا اواخر اسفند باشد.

بر اساس طرح 31 قله، 16/10/95 تعداد 30 قله بلند در 30 استان کشور را صعود کرده و تنها قله پازنان مانده بود که باید صعود میشد. از دوستان همنورد و هم باشگاهی (باشگاه کوهنوردان آرش تهران) خانم فاطمه آقاجانی بود که وقتی شنید قصد صعود پازنان را دارم، شرکت تو برنامه را اعلام کرد. حضور ایشان برایم خیلی خوشحال کننده بود چرا که هم تنها نبودم و هم افتخار این را پیدا میکردم تا با یک بانوی هیمالیا نورد سی و یکمین و بعبارتی آخرین قله طرح رو صعود کنم. گرچه قبلاً تو برنامه های باشگاه صعودهایی را به همراه ایشان تجربه کرده بودم اما در کنار با تجربه ها فرصتی است تا از تجربیات آنها بهره برده و به آموزه ها، دانسته و تجربیاتم افزوده شود.

از مدتی قبل جمع آوری اطلاعات در خصوص این قله را شروع کرده بودم. مهم ترین نیاز من، ترک مسیر صعود بود، در مراحل تهیه اطلاعات، در وبلاگ <http://pguclimb.blogfa.com/post/4> وابسته به انجمن کوهنوردی دانشگاه خلیج فارس بوشهر، گزارشی را دیدم که نشان میداد طی یک برنامه در سال 1391 تمام خط الراس کوهستان بیرمی پیمایش شده و ضمن اندازه گیری ارتفاع تمام قله خط الراس، ترک مسیر نیز با GPS ثبت شده است. متأسفانه در گزارش فوق هیچگونه اطلاعات با ارزش و بدرد بخور قابل استفاده درج نشده بود. شرکت کنندگان این برنامه، عبارت بوده اند از، رئیس هیئت شهرستان بوشهر، دو نفر از اعضای هیئت و نیز دبیر انجمن کوهنوردی دانشگاه خلیج فارس. تنها موردی که ممکن بود بدرد من بخورد، یک شماره موبایل بودو بس.

برای دریافت اطلاعات و نیز فایل ترک مسیر که در هیچ کجا موفق به پیدا کردن آن نشده بودم، و از آنجا که خودم نیز به دلیل وجود دره های کوچک و بزرگ فراوان (در تصویر ماهواره ای گوگل ارت) امکان طراحی مسیر مناسب را نداشتم. با شماره فوق تماس گرفتم و درخواست ترک مسیر و گرفتن اطلاعات کردم. در ابتدا خیلی امیدوار شدم اما رفته رفته، با امروز و فردا کردن ها و این به اون و اون به این پاس دادن که حدود 10 روز وقت منو گرفت از دسترسی به ترک مسیر ناامید شدم و در پایان هم چیزی دستگیرم نشد. بناچار از اونا خواستم لاقل یک نفر راهنمای وارد را با تاکید بر اینکه حق الزحمه اش رو پرداخت خواهم کرد به من معرفی کنند، که همینطور هم شد و یکی از بچه های انجمن کوهنوردی دانشگاه خلیج فارس را که از قضا بسیار راه بلد و مودب و آرام بود رو به من معرفی کردند.

تاسف

گرچه به شکل کاملاً تبلیغاتی در تعدادی وبلاگ و سایت عنوان شده بود دو نفر خواهر و برادر، 31 قله را صعود کرده اند و قبل از آنها هم فرد دیگری که 30 قله را صعود کرده (حالا چرا 30 قله معلوم نیست)، توسط رئیس فدراسیون کوهنوردی تشویق و کلنگی بعنوان جایزه به او اهدا گردیده بود، لیکن هرگز هیچگونه اطلاعاتی حتی نام قله هم تو این هیاهو ها به چشم نمیخورد) توجه شود که این گفته های من تا اواسط دیماه 95 است و بعد از آن را اطلاع ندارم). در خصوص درستی ادعاهای مربوط به صعود ها نیز هیچگونه مدرکی دیده نشد.

متأسفانه حسادت و خود کم بینی بین بین برخی کوهنورد نماها مایه شرم و ننگ خانواده کوهنوردی است. به اعتقاد من، سوابق و تجربیات یک کوهنورد حتی فاتح تمام قله هیمالیا زمانی با ارزش است که دانش، تجربه و اطلاعات او به سایر کوهنوردان منتقل شود، در غیر اینصورت موفقیت های او نه تنها بی ارزش، که ضد ارزش هم نیز خواهد بود و این در تقابل با روح ورزشکاری و بویژه کوهنوردی است (یاد آور میشوم تا حدود 27/10/95 و حتی یک هفته قبل از آن هرگز در شبکه های

اجتماعی، نشریات و ... من موفق بدیدن ترك مسير پازنان نشده و اینجانب برای اولین بار ترك فوق را جهت استفاده عموم بصورت عمومی منتشر نمودم).

ممکن است کسانی یا تشکل هائی ترك مسير پازنان را در اختیار داشته اما هرگز به دیگران نداده و مانند يك تکه الماس! از آن حفاظت کرده اند. گرچه ربطی به پازنان ندارد، اما طی سال 95 اولین فردی بودم که ترك چند مسير را ثبت و در سایت www.irangpstracks.com قرار دادم. قله کینو در خوزستان، قله گاوکشان از جناح شمالی در استان گلستان، قله شاه جهان در خراسان شمالی، قله نایبند در خراسان جنوبی و قله تشگر در هرمزگان که همگی در گروه قله های بلند 31 استان قرار دارند.

شروع برنامه

سرانجام، 15 دیماه 95 من و خانم آقاجانی با اتوبوس راهی بوشهر شدیم. صبح روز بعد ساعت حدود 07:00، در محلی بنام سه راه چغادک و در شهر چغادک، 25 کیلومتر قبل از بوشهر از اتوبوس پیاده شده به همراه راهنما که با سواری کرایه به رانندگی آقای داریوش شفیعی، منتظر ما بود به سمت منطقه خانیز در شمال کوهستان بیرمی حرکت کردیم. از سه راه چغادک تا روستای گشی، پای کار صعود و ابتدای پیمایش ما، حدود 60 کیلومتر بود. منطقه خانیز شامل 5 تا روستا بنام های: **بنیون، گشی، یخ، مخدان و آشی**. ساعت 8:30 از کنار اداره محیطبانی خانیز در روستای گشی شروع به حرکت کرده وارد دره یا تنگه گشی شدیم.

پس از حدود 70 دقیقه پیمایش، به انتهای تنگه که يك **نیزار كوچك و چشمه گشی که از كف يك برکه** خارج میشود رسیدیم. با وجود زلال بودن آب برکه، بخاطر وجود زالو و قورباغه و جگ و جونور دیگه بهتر است از نوشیدن این آب پرهیز شود.

شیب مسير تا چشمه خیلی کم اما از چشمه تا زین اسبی که مسير به سمت راست تغییر جهت میدهد زیاد میشود. حد فاصل چشمه تا زین اسبی در 30 دقیقه و مسافت از زین اسبی تا خط الراس نیز که با افزایش شیب بیشتری همراه است بطور متوسط در 4 ساعت طی میشود. با رسیدن به خط الراس، شهر خورموج در جنوب را میشود دید. راهنما می گفت آگه هوا صاف باشه دریا دیده میشه ولی ما نه توی این برنامه و نه تو برنامه بعدی! ندیدیم.

قله با سنگچین مرتب و بزرگ

پیمایش مسير از خط الراس تا قله دارای سنگچین در حالیکه شیب به شدت کاهش یافته، بطور متوسط طی 45 دقیقه انجام میشود. با رسیدن به قله من و خانم آقاجانی شروع کردیم به گرفتن عکس و باز کردن بنرو تهیه کلیپ. من خوشحال از اینکه پروژه 31 قله با این صعود به پایان رسید، بخصوص که آقاجانی با حضورش خیلی انرژی مثبت به من میداد. وقتی رو قله بودیم، به فاصله حدود يك کیلومتری در امتداد خط الراس قله ای دیده می شد که به بلندتر به نظر میرسید. راهنما معتقد بود که قله همین جا هست و ما هم پذیرفتیم و پس از حدود 30 دقیقه توقف روی قله از همان مسير صعود، به سمت پائین حرکت کرده و ساعت 19:50 با رسیدن به محیط بانی برنامه به سلامت به پایان رسید.

و اما چند روز بعد

دو سه روز پس از بازگشت به تهران، متوجه شدم قله ای که صعود شد با وجود داشتن سنگچین قشنگ و مرتب، بلندترین قله نبوده و قله بلند پازنان باید قله ای باشد که به راهنما نشان داده بودم. در خصوص این مسئله با رئیس هیئت استان بوشهر تماس گرفتم و چند تا عکس هم برای ایشان ارسال کردم. نکته ای که سوال برانگیز بود و هست اینکه چگونه رئیس هیئت شهرستان بوشهر (در سال 1391) و دو عضو دیگر آن و نیز دبیر انجمن کوهنوردی دانشگاه خلیج فارس GPS مسير قله پازنان و نیز ارتفاع تمام قله های کوهستان بیرمی را مشخص کرده بودند، در حالیکه محل قله اصلی پازنان نامعلوم مانده و ترك مورد ادعای آنها جهت استفاده در اختیار کوهنوردان و از جمله ما قرار داده نشد. و بر چه اساسی و چگونه قله ای کوتاهتر (حدود 20 متر) بعنوان قله پازنان سنگچین شده است. و یا چنانچه کسان دیگری سنگچین کرده اند چرا هیئت این اشتباه را اصلاح نکرده؟ متأسفانه رئیس هیئت استان در پاسخ به ایرادی که بنده گرفته بودم پاسخی ندادند و مسئله مسکوت ماند. حتی یکی از عناصر هیئت شهرستان بوشهر که قبل از انجام برنامه بارها با هم مکالمه تلفنی داشتیم، پس از اینکه متوجه مسئله شدند، به هیچ يك از تماس ها و پیامك های من پاسخ نداد. بی مسئولیتی هیئت باعث شد علی رغم صرف هزینه، اتلاف وقت، از کار افتادگی و خستگی 3 روز رفت و برگشت، برنامه من ناقص و بی نتیجه و از نظر روحی نیز حال بد شود. بطوریکه مجبور باشم با صرف وقت و هزینه و خستگی راه دور، اقدام به صعود دوباره پازنان کنم.

نکته قابل ذکر اینکه به محض رسیدن به تهران، فایل ترک مسیر که توسط GPS خودم ثبت شده بود را برای 4 نفر و از جمله رئیس هیئت استان ارسال کردم. قله پازنان حدود 1100 متر دور تر و 20 متر بلندتر از قله ای بود که ما صعود کردیم و زمان رفت و برگشت بدون توقف بین دو قله در حدود 40 دقیقه تخمین زده میشد.

علاوه بر ارسال ترک مسیر برای بوشهر نشینان بی مسئولیت، در تاریخ 27/10/95 طبق روال همیشگی ام، در سایت www.irangpstracks.com نیز قرارداد شد. ترک این مسیر، تا قبل از این تاریخ در هیچ کجا که بشه اونو دید و ازش استفاده کرد دیده نشد (دست کم من ندیدم و هنوز هم ندیده ام، مگر ترک آقای حسین کجینه باف که او و همراهانش ترک مسیر را از من دریافت کرده و با توضیحات داده شده به ایشان در خصوص اشتباه در تشخیص قله، و دادن نشانی قله اصلی، فاصله سنگچین تا قله پازنان را به ترک من اضافه کرده اند و در سایت مورد اشاره قرارداد دادند. افراد و گروه های دیگری با وجود برداشتن ترک مسیر از سایت، با من تماس گرفته و اطلاعات لازم و کافی را در اختیارشان قرار داده ضمن اینکه اشتباه خود را در تشخیص قله به آنها گوشزد نموده ام. از جمله به گروه کوهنوردی کاسپین قزوین اشاره کنم که از شون خواستم عکس قله پازنان را به من بدهند که این خواسته انجام شد.

با دیدن این عکس ها و اینکه تایید کردند که حدس من درست بوده و قله سنگچین پازنان نبوده، از آنجا که از اواخر اسفند به بعد هوای منطقه گرم میشود، تصمیم گرفتم هر طور شده قبل از پایان سال دوباره قله رو صعود کنم، و لذا دومین عزیمت من به منطقه انجام و این بار در تاریخ 27/12/95 قله پازنان صعود گردید و افسوس خوردم که یکاش همونردم آقاجانی نیز همراه بود. از طرفی اگرچه بخاطر بی مسئولیتی و بی حالی متولیان کوهنوردی استان و شهر بوشهر، ناراحت و دلخور بودم، برای کامل شدن طرح 31 قله، دوباره بخاطر پیمایش 1100 متر مسافت و 20 متر ارتفاع بیشتر، متحمل صرف وقت و هزینه و خستگی غیر ضروری شدم، اما حضور چند تن از دوستان هم باشگاهی ام آقای سیامک چکشی و همسرشان خانم علوی و مهمانشان بابک، در برنامه صعود دوم، مرحمی بر آزردهگی خاطر ام باشد.

خلاصه گزارش سفر و صعود دوم قله پازنان (27 / 12 / 95)

اینبار نیز همانند بار اول، سفر تهران به بوشهر با اتوبوس (26 / 12 / 95) و قرارم با دوستانی که روز قبل به بوشهر رفته بودند، سه راه چغادک بود. ساعت 06:45 در این محل از اتوبوس پیاده شده و به سه نفر همونردم که منتظرم بودند ملحق و از آنجا با سواری آژانس عازم روستای گنشی شدیم (با داریوش شفیعی راننده آژانس، ساکن بوشهر و اهل منطقه خانیز 09179888911 مثل بار قبل که زحمت جابجائی من و آقاجانی را کشیده بود و حالا باهم دوست شده ایم از تهران هماهنگ کرده بودم). ساعت 07:45 حرکت خود را از کنار محیط بانی به سمت دره گنشی، یا بقول محلی ها تنگه گنشی شروع کرده و حدود ساعت 09:00 به انتهای دره و چشمه گنشی رسیدیم. (اینبار راهنمای ما وجود ترک مسیر در GPS و تجربه صعود اولم بود). هوا نیمه ابری و دما معتدل. ساعت حدود 14:30 به قله با سنگچین که بار قبل صعود شده بود رسیدیم (سه نفر همونردان با حدود 20 دقیقه در پشت سر حرکت میکردند) بدون توقف حرکت به سمت قله اصلی راکه هدف بود با زمین گذاشتن کوله در کنار سنگچین ادامه داده و با پیمایش مسافت 1100 متری، حدود 15 دقیقه بعد به قله رسیدیم. اما در کمال تعجب اثری از تابلویی که تو عکس کوهنوردان قزوینی وجود داشت نبود. در عوض یک تابلو نو که معلوم بود تازه نصب شده نظرم رو جلب کرد. برای اطمینان بیشتر حدود 150 متر هم جلوتر رفتم اما قله بلند تر و تابلو دیگری دیده نشد و برگشتم. چند دقیقه بعد سیامک هم رسید، چندان عکس گرفتیم و برگشتیم به سمت قله سنگچین. تا ساعت 16:30 مشغول استراحت و تغذیه بودیم و سپس حرکت به سمت پائین. متأسفانه پس از حدود تنها چند دقیقه در اثر کم توجهی خودم! و گفتگو با یکی از همراهان، در اثر غفلت از کنترل مسیر روی GPS، از مسیر خارج شدیم. در اثر این اشتباه، نا خواسته وارد دره ای شده بودیم که هیچ ربطی به مسیر نداشت و باید از آن خارج می شدیم. تا رسیدن به مسیر اصلی و اصلاح مسیر، حدود 2 و نیم کیلومتر پیمایش دشوار اضافی شامل فرود و فراز در سه دره و 2 ساعت و نیم اتلاف وقت و خستگی زیاد، حاصل این بی توجهی و غفلت من بود. قبل از اینکه به مسیر درست برسیم، هوا کاملاً تارک شد، بطوریکه پس از 7 ساعت حرکت در تاریکی، سرانجام ساعت 02:30 روز بعد به روستا و محیط بانی رسیدیم. آقا داریوش که تو منطقه و منزل پدری استراحت میکرد پس از تماس ما، خودش را رساند و به بوشهر، منزل پدری خانم علوی انتقال داد.

از آنجا که بدلیل نرسدن سر وقت، بلیط های اتوبوس من از بوشهر به اصفهان و از اصفهان به تهران سوخت شده بود. خانم علوی موفق شد از طریق اینترنت بلیط هواپیما برای ساعت 08:45 تهیه کنه. پس از گرفتن دوش و خوردن غذا که، کمتر از یکساعت چرتی زدم و ساعت 07:30 عازم فرودگاه بوشهر شده و ساعت 12:30 تهران رسیدم و تلمس پازنان شکست.

ترک مسیر در صعود دوم نیز که تا قله اصلی ادامه دارد در تاریخ 29 / 12 / 95 در سایت www.irangpstracks.com قرارداد شد.

چند تا نکته

- 1) عکسهای گرفته شده توسط قزوینی آنها را کنار تابلوی نشون میدهد که توسط کوهنوردان برازجانی در تاریخ 95 / 12 / 5 نصب شده، در حالیکه تاریخ صعود قزوینی ها 95 / 12 / 15 است. عبارتی در زمان صعود اول من در تاریخ 95 / 10 / 16 حتی اگر قله اصلی رو هم صعود کرده بودم، هیچ تابلوی روی قله نصب نشده بود.
- 2) جالب تر اینکه 12 روز پس از صعود گروه کاسپین قزوین، در 95 / 12 / 27 که صعود دوباره ام بود تابلو زرد برازجانی ها رو قله نبود و تابلو دیگری نصب شده بود که بوی رنگ تازه میداد و پیچ های اتصال صفحه به پایه ها نو بود که نشان میداد باید در بازه زمانی، 15 اسفند که تاریخ صعود دوستان قزوینی و 27 اسفند تاریخ صعود دوباره من تعویض شده باشد! حالا این تعویض رو چه کسی و چرا انجام داده خیلی جالبه.
- 3) پیشنهاد من برای صعود پازنان از نظر شرایط جوی، اواخر پائیز تا اواخر زمستان است، چرا که همراه داشتن مقدار زیاد آب بدلیل گرما، وزن کوله را افزایش میدهد. در 27 اسفند 95 راننده آژانس میگفت امسال تو این تاریخ هوا نسبت به سال های قبل خنک تر است، با اینحال متوسط مصرف آب هر کدام از ما 4 نفر حدود 5 لیتر بود که با گرم شدن هوا به دو برابر و یا بیشتر هم نیاز خواهد بود.
- 4) بدون راهنما اقدام به صعود نشود، زیرا دره های فراوان و بعضا عمیق، در دسر ساز و خطرناک خواهند بود.
- 5) اگر از GPS استفاده میشود کنترل دائمی روی مسیر حرکت توصیه میشود، چرا که با اندک غفلت، با احتمال زیاد وارد دره های طولانی و عمیقی شده که اگر حادثه ساز نباشد، قطعا درس ساز خواهد بود، بویژه آنکه در زمستان روزها کوتاه بوده و تاریکی زود هنگام اوضاع را وخیم تر خواهد نمود. چنین اتفاقی برای ما در صعود اخیر افتاد بگونه ای که حدود 400 متر مسیر راحت، که باید در 5 دقیقه طی میشد، تبدیل به 2500 متر مسیر سخت و دشوار انرژی گیر گردید، ضمن اینکه نزدیک به 3 ساعت نیز به زمان فرود ما اضافه شد، تازه خوشحال هم بودیم که گرفتار در دسر و شرایط خطرناک نشدیم. این غفلت ناشی از بی توجهی و صحبت کردن در حین حرکت با یکی از همنوردان بود که باعث غفلت از کنترل کردن ترک مسیر در GPS بود.
- 6) بطور متوسط 12 ساعت وقت برای رفت و برگشت در نظر گرفته شود. این زمان ممکن است بین 10 تا 14 ساعت بر حسب آمادگی نفرات و نیز توقف های کوتاه و بلند در مسیر صعود و فرود تغییر کند.
- 7) در صورتیکه صعود و فرود در مسیر عادی انجام شود، به هیچگونه کار فنی نیاز نخواهد بود.
- 8) باتوم لازم و کفش ترکینگ کافی.
- 9) در اواسط زمستان، داشتن بادگیر و پلار خوب است و لازم.
- 10) زاویه عکسهای گرفته شده من روی قله پازنان، با عکس های گروه قزوینی ها 90 درجه اختلاف جهت دارند.

در ادامه تعدادی عکس، از برنامه صعود اول به همراه آقاجانی، صعود دوستان قزوینی، و دومین صعود پازنان مشاهده میگردد.

محمد قدرت نما. تماس 09121052976 و 02188739700

اوانل مسير در تنگه گشي
و رويرو كوھستان بيري مي

04/01/2017 08:36

اوانل مسير در تنگه گشي
و رويرو كوھستان بيري مي

04/01/2017 09:20

چشمه و بركه گشي

16/03/2017 08:56

قله پازنان و تابلو جدید
نصب شده

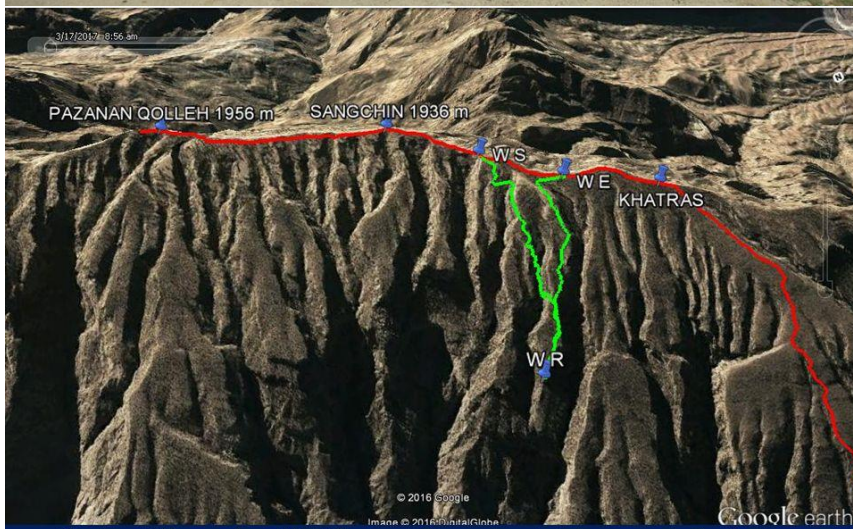

16/03/2017 15:14

اینجا روستای گشی و شروع حرکت
به سمت تنگه، چشمه و قله پازنان

16/03/2017 07:45

قرمز، مسیر عادی فرود که با مسیر صعود یکی است. سبز، مسیر اشتباه در فرود که از نقطه ws شروع، در نقطه wr به پرتگاه رسید و بناچار با صعود دوباره خود را به مسیر درست در نقطه we رساندیم. طی شدن مسیر سبز ۲۵۰۰ متر و زمان صرف شده ۲ و نیم ساعت. در حالیکه فاصله دو نقطه ws و we روی مسیر قرمز تنها ۴۵۰ متر که در کمتر از ۱۰ دقیقه طی میشد. تلاش می شد با تراوس خود را به مسیر اصلی برسائیم، خافل از اینکه دانم با دره های پشت سرهم مواجه میشدیم. کما اینکه تا اصلاح مسیر ۴ دره قطع شد. در نقطه wr عمق دره به بیش از ۷۰ متر میرسید.

مختصات برخی نقاط مهم مسیر قله پازنان

- 1- پای کار (محیط بانی گشی)
مختصات: 28 46.329 N 51 27.675 E
- 2- چشمه:
مختصات: 28 45.455 N 51 27.461 E
- 3- زین اسبی:
مختصات: 28 45.424 N 51 27.252 E
- 4- خط الراس:
مختصات: 28 43.848 N 51 26.851 E
- 5- قله سنگچین:
مختصات: 28 43.459 N 51 27.457 E
- 6- قله پازنان:
مختصات: 28 43.228 N 51 28.013 E

قله پازنان: فواصل، زمان ها و وضعیت شیب						
ردیف	نقطه شروع ارتفاع / متر	نقطه پایان ارتفاع / متر	مسافت کیلومتر	زمان ساعت	شیب	اختلاف ارتفاع
						متر
1	محیطبانی گشی 350	چشمه گشی 440	3.00	1.10	خيلي کم	+90
2	چشمه گشی 440	زین اسبی 575	0.50	0.30	تند	+135
3	زین اسبی 575	خطالرأس 1830	5.10	4.30	تند	+1255
4	خط الراس 1830	قله سنگچین 1936	1.40	0.30	کم	+106
5	قله سنگچین 1936	قله پازنان 1956	1.10	0.20	کم	+20
	جمع		11.10	7.00	---	+1606

سایر اطلاعات

اتوبوس VIP تهران بوشهر: بدون تخفیف 86.000 تومان

اژانس سواری بوشهر- روستای گشی و بلعکس جمعا : 100,000 تومان

طول سفر تهران – بوشهر: ۱۶ ساعت

طول سفر بوشهر- گشی: حدود ۱ ساعت

فاصله بوشهر – گشی: حدود ۹۰ کیلومتر

تلفن دارپوش شفيعی آژانس 09179888911

نشانی من: تهران، خ بهشتی، نیش خ میر عماد، پاساژ گلدیس، پلاک ۲۸۲، زیر همکف،
لوازم کوهنوردی کوهنورد، 09121052976 و 88739700 (عضو باشگاه کوهنوردان
آرش تهران).